

Deme Zoltán : JUAN!... JUAAAAAN!...

2 felvonásos dráma.

SZEREPLŐK:

Qal, főisten.

Juan, földi halandó.

Néhány szöveg nélküli szereplő.

1. FELVONÁS

Oroszországban vagyunk, valamikor a 17. században. Jobbra, távol, hagymatemplom. Balra, közel, disznóól. A széle van jelen a színpadon. Nyomorúságos, földbe vajt hely, disznónak se jó lenni benne. Rozoga, öreg, vékony deszkák kerítik Előtte etetővályú és egy vödör moslék.

Qal, főisten érkezik a messzeségből. Sokára ér ide. Qal az embereknél jóval nagyobb termetű. Leginkább óriás Gólemre emlékeztet vagy egy ormótlan agyagszoborra. Minden tagja merev, nehezen mozgatható. Fején kopott háromszög, benne fáradt, megkopott színű szem. Visszataszító fején és külsején kicsi fényes lukakat látni néhol, másutt bibircsókokat. Qal buta mint a föld. Vastag basszushangja van.

QAL Juan!... Juaaaaaan!!!!... *(Hörög mint egy kövér sertés.)* Hol vagy?... Eljöttem érted! Elnyered lemondásokkal teli életed jutalmát! *(Lehajol, megpróbál benézni a disznóólba.)*

Odabenn az ólban egy darócruhás ember feje villan meg. Lenn a talajon, a disznószarban mocorog. Mikor Qal lehajol, villámgyorsan elbújik.

QAL Juaaaaan!!!!... Na! Másszál kifelé innen! *(Gőgösen.)* Látlak Juan!... Isten szeme mindent lát! *(Felemeli a moslékos vödört, megnézi.)* Ezt a szart eszed?!... Miket ki nem bírsz nyomorult!... Na! Kifelé gyorsan! *(Ki akarja önteni a moslékot.)*

JUAN *(Előbújik, szaros darócmaradványok csüngenek róla, álla borostás, arcán mosléknyomok.)* Hagyd békén a kajám! *(Begerombul.)* Nem hallod??

QAL *(Leteszi a vödört.)* Na. Tudtam, hogy ki fogsz bújni, ha a kajádat bántom! Ismerlek én! Ismerem minden teremtményem!

JUAN Ismered a lófaszt! *(Indul be a disznóólba.)* Elég. Takarodj innen.

QAL *(Úgy ráförmed, hogy Juan döbbenet megáll.)* Juaaaaan!!!! *(Ellentmondást nem tűrően.)* Lejárt az idő és most velem jössz! Odaát elnyered lemondásaid és önsanyargató életed megérdemelt jutalmát! *(Prófétásan.)* Örök boldogságban és szünni nem akaró gyönyörűségben fogsz élni - a világnak végezetéig.

JUAN Na menj a picsába! *(Visszabújik az ólba.)*

QAL Juan!! *(Fenyegetően.)* Isten ellen hiábavaló minden akarat!

JUAN *(Gyűlölködve.)* Rohadéék!! ...Vidd a jurogyívijeket!! Úgyis alig élnek már!

QAL *(Nyomkod valamit a hasán, amitől egy halvány kis fényecske bevetül a Juan melletti ólba. Hosszú, feszült játék. Néhány rémült, torzonborz, moslékos szájú figura mocorog a disznószarban.)* Szent emberek! Kevesen hoztak értem annyi áldozatot mint ők! *(Bölcsen.)* Eljön az ő soruk is. *(Lekapcsolja a szar pilácsát.)*

JUAN De ők szerzetesek baszd meg!! Ők a te embereid nem én! *(Hangot vált, kérlelően beszél.)* Na! Legyél könyörületes hozzájuk! *(Feláll, hízeleg.)* Isten legfőbb erénye az irgalmasság! Tudod mit szenvedtek ezek? Kiirtották a hiúságukat, a vágyaikat, mindent, mindent, ami emberre jellemző és ezért halálos bűn forrása lehet! Szöges korbáccsal kényszerítették be magukat a disznóólba, hogy a büntelen állatokhoz hasonlóan élhessenek...

QAL *(Felhörög.)* Héééé!!!!... Ne oktass... Oroszországban több száz disznóólban vannak jurogyívijek, nagyon jól ismerem őket!

JUAN Akkor vidd őket és Arrivederci Amigo! *(Vissza akar menni az ólba.)*

QAL Nem! Te fogsz velem jönni!

JUAN De miért nem az embereiddel foglalkozol?... Miért pont én, aki szarásig utálom a papjaidat, a pópáidat, a rabbijaidat, a derviseidet, a lámáidat...

QAL *(Gőgösen félbeszakítja)* Mert végre vezekeltél ebben a szaros ólban!! Legutóbb a fákön, a lusta lajhárok között elbújni előlem, az nem volt akkora ügy... Azok nem szarnak annyit! *(Gusztustalanul felröfög.)* Höhöhö...

JUAN *(Gyűlölettel, üvöltve nekiugrik az értetlen istennek.)* De én nem vezekelni jöttem ide!!!...

QAL Akkor miért?

JUAN *(Megadóan hátradől, félig ráülve az ólra.)* Jaj, ez a barom már megint nem emlékszik... Nem akarok emberként élni! Érted?... Nem. Akarok. Emberként. Élni. Annyiszor mondtam már!! Megértted végre??... Disznóként akarok élni, lajhárként akarok élni, vagy akármiként akarok élni! De emberként semmi áron!... Most pedig menj innen a picsába.

QAL Ember vagy nyomorult!

JUAN Tudom! Mert elbasztál! *(Felpattan a disznóólra.)* Hogy képzelted ezt az egészet rohadék?! Adsz két szemet, ami negyven körül elkezd kocsonyásodni és pár év múlva már a bűdös hagymatemplomodat se látjuk vele rendszeren! Adsz két fület, amivel nemsokára olyan süketek leszünk mint ágyú! Egyikünknek a bele rohad el rákban és ordít a szenvedéstől, a másinak meg a gégeje, és üvölt reggeltől estig... Mi ez? Mit műveltél te vadállat?

QAL *(Lekezelően.)* Juan! Undorító vagy!! ...Önimádó félállat! Folyton az emberfaj sirámaint nyögöd... Nézz kicsit körbe! Hatalmas és gyönyörű alkotás! Hm... Hm... *(Önelégülten röfög.)*

JUAN *(Körbenéz a disznóóltól egész a hagymatemplomig. Döbbenet mered Qalra.)*

QAL Na jó, nem ez!... De a természet, távolabb. Gyönyörű növények, állatok...

JUAN *(Mint akit megcsíptek)* A természet??? Gazember!! Szánalmas bohóccá tettél minden élőlényt!

QAL *(Éktelenül begurul. Füstök csapnak ki belőle. Gurgulázó hang tör fel a testéből.)* Micsoda????... Hogy képzeld?

JUAN *(Teljesen hidegen hagyja Qal felindulása. Gúnyolódik rajta.)* Pöff, pöff, pöff! Hallgass már...Megmagyarázom...

Ugyebár minden élőlénynek nagyon erős életösztönt adsz amikor megszületik. Rákényszerítéd tehát az élőlényeket hogy minden egyes percben életben akarjanak maradni! De közbe meg rákényszerítéd őket hogy minden egyes percben öregedjenek, sorvadjanak, majd pusztuljanak el!!!... Mi történt? Meghülyültél?... Be voltál rúgva?...

QAL *(Hatalmas füst csap ki belőle megint. A közben kikandikáló jurogyivijek rémülten visszahúzódnak az ólba.)*

JUAN Ne pöfögj már megint!... Hallod! Csend legyen!...

QAL *(A füst és gurgulázás csillapodik.A főisten morog.)* Hm.

JUAN Halálra ítélsz mindenkit már a születése pillanatában, aztán meg percről percre ugráltatod, életben maradni pajtás, életben maradni pajtás!... Rohadék!! *(Közel lép hozzá, mintha megfojtani akarná.)* Szórakozol az élővilággal??

QAL *(Juan darócruhája felé fordítja a fejét.)* Szaros a ruhád!

JUAN *(Üvöltve.)* Szarok rá!... Hogy képzeld, hogy bohócokat csinálj az emberekből, az egész élővilágból?! A nyulat az anyai ösztönrel arra kényszerítéd hogy újszülötteket elljen, a táplálkozási ösztönrel meg arra, hogy az újszülöttjei egy részét azonnal felzabálja! De a mókus, a menyét, az egér, ugyanígy!...

QAL *(Határozott, lassú hangon. Atyaian.)* Hallgass már! Hőbörögsz Juan! Hőbörögsz megint!

JUAN *(Csillapodva.)* Mi a lófaszt csináljak mást veled?... *(Szusszan egyet. Érti hogy éhes. Tehetetlenül, dühösen meghúzza a moslékos vödört. Kicsit lehiggadva Qalhoz fordul.)* Kérsz moslékot?

QAL *(Lehajtja busa fejét a vödör felé. Mintha bele is szagolna. De nem tetszik neki. Eltolja magától.)* Uhhmm...

JUAN Adjunk nekik is... *(A jurogyivijekhez szól.)* Barátok! Tesók!... Itt egy kis kaja...*(Moslékot tölt a talajon heverő, ócska csizmamaradványokba. Gyengéd szeretettel van a sorstársai iránt.)*

A jurogyivijek kibújnak. Alig mernek Qalra sandítani. Hosszú, feszült játék. Cipőkanálszerű fémdarabokkal, gyorsan esznek. Visszahúzódnak az ólba.

QAL *(Atyai hangulatban.)* Na mondd el sorban, miért nem akarsz ember lenni.

JUAN *(Megenyhülve.)* Elegem van a gyorsan romló szememből, fülemből, az elrohadó fogaimból, az eresedő lábamból. Elegem van belőle, hogy minden percben pontosan ugyanezt az ocsmány testet látom. Unom, hogy basznék, zabálnék, szarnék minden nap. Most nem azért, de ritka egy ócska alkotmányt csináltál...

QAL De a lélek Juan! A lélek!

JUAN *(Legyint.)* Lélek!... Ugyan már! Pontosán tudom, miről mi fog eszembe jutni. Mivel kapcsolatban milyen érzéseim lesznek. Mitől lágyulok el és mitől gurulok be. Nem vagyok már húszéves. *(Kíváncsian)* Mondd baszd meg, neked nem unalmas minden egyes nap a saját lelkeddel ébredni?

QAL Isten lelkének legfőbb boldogsága a teremtésben való gyönyörködés.

JUAN Na köszönöm!... Jaj, már megint mellébeszélsz! *(Ingerültebben.)* És hülyeségeket beszélsz!!

QAL Csillapodj! *(Jóságosan.)* Szépen elviszlek oda, amit rég kiérdemeltél.

JUAN *(Idegesen.)* Hova? Odaátra? *(Megdöbben.)* A Mennysországba?!... Na oda aztán végképp nem megyek! Ritka egy lepra hely lehet. Undok és undorító, ha a te gondolkodásodat tükrözi!

QAL Azt te nem tudhatod milyen!

JUAN *(Indulatosan.)* Remekül ki tudom találni, ha csak rád nézek!... Vagy előszedem a szent kinyilatkoztatásaidat!

Vagy a szentírásaidat! Na ezeknek az értelmi színvonalából világos, milyenek a mennysországaid! Dupla vödör moslékért se megyek oda! Maradok a disznóólban.

QAL *(Ráförmed.)* Hééé!! Hagyd az ócska viccelődést!...

JUAN *(Legyint.)* Jó. Hagyom.

QAL Hanem barátom! Ha ennyire nem tetszik embernek lenni miért nem ölöd meg magad? *(Önelégülten rőfög.)* Hm? Hm?...

JUAN *(Előrehajol és gúnyosan sziszeg.)* Az öngyilkosság halálos bűn!

QAL Hm...*(Bólogat.)*

Jurigyivijek énekelve kontráznak Juan mondatára: Ámeeeen!

JUAN Na? Hallottad!! *(Számolni kezd a kezén.)* Aszongyahogy, bűn a katolikusoknál, bűn a görögkeletieknél, s végig szinte az összes vallásnál!

QAL Komolyan beszélj! Miért nem ölöd meg magad inkább?

JUAN *(Bele Qal képébe.)* Mert fáj! Te tetted hogy fájjon, csak ne szólj semmit... Meg balul sikerülhet. Nem könnyű nyolcvan kilót elpusztítani. *(Végignéz magán.)* Nem kínlódok a böhom nagy remekműveddel. Szépen leépülök a malacokkal.

QAL *(Fenségesen.)* Juaaaan!! Elég volt! Szedd a holmid, indulunk!

JUAN *(Körbenéz.)* Mi a lófaszt vigyek innen a mennysországba?... *(Megmakacsolja magát.)* Na! Végeztem!! Fogd már fel, hogy nem önsanyargatni jöttem ide, semmiféle mennysországotat nem érdemeltem ki, és pusztulj innen!

Qal testén megindul a füstölgés.

JUAN *(Felpattan.)* És nehogy pöfögni kezdj megint! A csipogóidat kapcsold be inkább! Ravalpindiben, ahol a szent tehénborjak szarában éltem a brámán papjaiddal, ott főleg csipogtál!

QAL *(Erősen füstbe borul és drámai hangon kiált rá a darócruhásra.)* Juaaaan!! El akarsz kárhozni? *(Az ólban a jurogyivijek nyöszörgönek.)*

JUAN *(Leinti.)* Nyugi, nyugi... Berekedsz, ha sokat üvöltözöl! Különben a pokolba se megyek veled! Egyáltalán, sehová se megyek veled! Itt maradok az ólban és várom hogy kikopjon belőlem minden ami emberi, az összes érzélem és összes gondolat.

QAL *(Még hangosabban.)* ...a KÁÁÁRHOZAT lesz a sorsod... *(Az ólban rémes nyöszörgés.)*

QAL (*Körbenéz.*) Látom otthonosan berendezkedtél itt...

JUAN Ugye, hogy egész csinoskás? (*Krónikusán*) Sört ne hozassunk?

QAL A szarszapot hogy bírod?

JUAN Nem gond. (*Mosolyog.*) Bizonyos büdös szagokhoz egész életemben vonzódtam. De így van ezzel minden ember.

QAL (*Öntelten felhörög. Kevés füst is kijön rajta.*) Az én művem!... Az enyém!

JUAN (*Kicsit meghajol.*) Hálásak vagyunk érte!... Hanem a többivel mit csinálunk baszod? Mert én ember módjára egy percet se akarok élni, az tuti!

QAL (*Jóindulatúan figyelmezteti.*) Juan! Sohasem lehet belőled igazi sertés!

JUAN Igen, én is végtelenül sajnálom... De tudod, disznók módjára azért még élhetek! Szerencsére elég szépen alakul! Képzeld elkezdtem rőfögni tanulni! Na nem megy annyira jól mint neked, de képzeld tegnap két kismalac is odakocogott mellém olyan remekül sikerült!

QAL (*Gondolkodik.*) Dehát Juan! Rőfögni és heverészni a szarban! (*Végigméri.*) Ennél mégis csak jobb rendes emberi életet élni!

JUAN (*Mint akit megcsíptek*) Micsodaaaaa??!!... Hogy a tetteim helyességén kelljen töprengem megint, minden nap, minden órában?! Hogy keresnem kelljen minden szituációban az igazságot, amiből persze majdnem annyi van mint ahány ember vagy ahány csillag? Na nem!...Inkább a rőfögést gyakorolom.

QAL Pedig a gondolkodás! Az értelem!...Juan! Az értelem nagy adomány!...

JUAN (*Gúnyosan.*) Irigyled mi?!... (*Dühösen.*) Nekem viszont a faszom van tele velem!... Hogy képzeld, hogy továbbra is gyötörjem az agyam az undorító világegyetemed rejtelmek? Meg a többi megoldhatatlan szarszágon amit idecsócsáltál elénk?... Elég volt papa! Inkább a moslékot zabálok, dupla cipőkanállal! Ha több búzaacsíra van benne mint korpa, tulajdonképpen nem is rossz!.. Bazze, tényleg nem akarod megkóstolni? (*Indul a vödörért.*)

QAL (*Húzódózva elhárítja*) Uhhmm... Most nem... (*Hangot váltva.*) Juan! Ne tudománnyal foglalkozz akkor! Éld szépen a mindennapi életet!...

JUAN Mert akkor nem érdekel majd, mi is a világ? Meg hogy benne hogyan helyes élni? (*Legyint.*) Meg hogy mi az értelme az egész elbaszott életnek?.. Közömbös fadarab te vagy, nem én!... (*Hirtelen felindul.*) Mindennapi élet???... Ide hallgass!! Kinek a lófasznak kell, hogy száz véleményemből százegyről váljon világossá, pontatlan, nem igaz, vagy egyenesen ostobaság?!...

QAL (*Rászól.*) Juan!! Ha elegend van a gondolkodásból, éljél érzelmesen!

JUAN (*Meghökken.*) Miiii???!... Hogy negyven rosszindulatú és primitív csajba úgy belezúgjak mint egy víziló, csupán azért mert szép? Szó se lehet róla!!.. Ha meg akad valaki, akivel végre minden nagyon jó, akkor meg azon rettegjek mikor szeret meg más?... Amilyenek te a szerelmet megalkottad abból aztán végképp elegendem van!...

QAL (*Áhítattal.*) A legcsodálatosabb érzésnek alkottam meg!

JUAN (*Legyint.*) Ha kis ideig valóban csodálatos, az se miattad van!... Á, papa, ezekből semmit se értesz... (*Nézi az értetlen Qalt. Kis szünet.*) Bazze, bele kellene zúgnod valamelyik apácádba! De mint egy mozsárágyú! És akkor semmilyen magyarázatra nem volna szükséged! (*Izgalomba jön. Felpattan.*) Idehallgass!! Vannak apácák odalenn a völgyben! Ők a te menyasszonyaid a szent rizsa szerint!! Nem így van?...A lenti kolostorban is van néhány kilencven éves menyasszonyod!... (*Nézi az elképedt istent.*) Na jó, nem öbeléjük kellene belezúgnod! Hanem odamegyünk és szerzünk neked egy szép csinos novíciát!... (*Lelkesen.*) Na? Mit szólsz? (*Gondolkodni kezd. Halkan.*) Bazze kérdezhetek valami bizalmasat? (*Odahajol Qalhoz.*) Áll a faszod még, vagy már nagyon öreg vagy?

QAL (*Felháborodottan mennydörög.*) Juaaaaan!... Ti folyton Isten faszát emlegetitek??!! (*Dühösen.*) Micsoda elbaszott élőlények vagytok!!...

JUAN (*Diadalmasan.*) Ugye! Ugye! Mondtam hogy el vagyunk baszva!! Örülök hogy belátod és hagyjál mostmár szépen, csendesen elmalacosodni!...

QAL (*Kérlelően.*) Juan! Gondolj bele! Olyan remek adottságokkal áldottalak meg! Jó testfelépítésed van! Ügyességed! Erőd!...

JUAN (*Begurul.*) Na idefigyelj! Akkor most megmondom hogy legfőképpen miért nem akarok emberként élni!..

(*Ráförmed.*) Mert te írod elő, hogy mim legyen! Te mondod meg, hogy hány fülem legyen, és mennyi ujj nőjön a lábamon! Hogy csáppal nézegessem a világot mint a csiga, vagy a két ócska szememmel! (*Feláll.*) Honnan veszed a bátorságot ehhez baszd meg! Hol pofátlanodtál fel ennyire? (*Suttogó gyűlölködéssel.*) ...Ha ugyan egyáltalán létezel!

Qal gurgulázni kezd, fényei lassan kigyulladnak.

JUAN Ne hóbörögj!! Ha netán az Evolúció képviselőjében ülsz itt, akkor is nagy gazember vagy! (*Gúnyosan.*) És légy kedves tisztelem átadni Őeminszcenciájának! Ő is tüneményes dolgokat művelt! Minek a tőrónak kell érző, élő állatoknak percenként véresre marni és megzabálni egymást?... Nagyszerűen megalkotott élővilágról beszélsz??!!

Felmerült már benned, hogy ez az egész élővilág mindenestől el van baszva??!!

Qal testéből hatalmas füstfelleg csap ki.

JUAN (*Köhög.*) Baszd meg, szilikóvizt kapok... Nyugi már!...

A füstfelleg lassan eloszlan kezd.

JUAN Mellesleg tisztelem Evolúció Ökiválósága kedves kollégájának is! Az Élettelen Világ Folyamatainak! Ő is megérdemelne egy misét!

QAL (*Fenségesen.*) Én vagyok a te urad és istened!

JUAN (*Elhárítva.*) Jaj ezt már ismerem... Mondd, te folyton bibliát olvasol szabadidődben?... (*Visszaül a kerítésre*)

Naszóval. Miután te írtad elő, hogy hány májam legyen, és a zúzám a galambéra hasonlítson vagy a tehénére, kb. annyi szabadságom maradt mint egy rabszolgának. Ezzel viszont élni fogunk tesó! Ha tetszik, használni fogom az agyam, ha tetszik nem. Ha tetszik túlfűtött lírai zeneműveket írok majd, ha tetszik érzelmentelen leszek mint egy fatuskó, vagy te. Ha tetszik kékre fogom festeni a hajam, ha tetszik zöldre. Ha tetszik embermódra élek majd, ha tetszik disznómódra.

Qal testén beindulnak a fények és a csipogás. Juan dühösen feláll. Kapcsolgatni kezdi, pár lötyögő alkatrészt megigazít. Qal feszengve túri.

JUAN Nyugi!...Nyugi már!... Baszd ki minek ez a sok lógós ketyere?...

Ahogy Juan Qal testét piszkálja, a jelmez váratlanul a nyakánál szétyyilik Juan leemeli Qal fáradt szemű fejét.

Vaddisznófej bukkan elő a jelmez alól. Félelmes hangulatú, hatalmas méretű. Síri csend. Megáll a levegő. Néhány disznó rémülten elröfögi magát az ólban.

JUAN (*Undorral.*) Úúú!... Úúúúúúúúú!... (*Ráordít.*) Hát muszáj neked így megtestesülni?!?!... Muszáj ilyen alakot öltetni magadra!... (*Közelebb lép Qalhoz.*) Huhh! (*Döbbenet.*) Micsoda titokzatos szemeid vannak... És micsoda sunyi szemeid vannak!!!!...(*Hirtelen megdermed. Rémulten az ól irányába pillant.*) Te rohadéééék!! Ezek itt meghalnak a rémülettől amennyiben meglátnak!... (*Nézi, hogy tehetné vissza jelmezt.*)

QAL (*Félelmesen hörög, rőfög.*) Hmmm... Hmmm...

JUAN (*Füstölög.*) Mocskok!... (*Idegesen.*) Normálisan testesülj meg máskor, ha emberek közé mész!! Illatos rózsabokorként!... Bölcs öregapóként ezüstös szakállal!... (*Szinte sír.*) Angyalok kara kísérjen baszd meg! Suhogó angyalszárnyak! Szférák zenéje halkan!...

Helyezgeti Qal fejére vissza a jelmezt. Néha oldalra pillant, nyugtalanul nézeget az ól irányába.

QAL (*Fensőbbbségesen.*) Juan!!! Semmi közöd hozzá, hogyan testesülök meg!

JUAN Jó. Röfögj inkább, ne oktass!... (*Ól felé néz. Ideges. Halkan.*) Baszd meg, csak nehogy meglássanak...

(*Türelmetlenül.*) Bazze tarts már egyenesen a nyakad, nem megy vissza rá ez a szaros sisak!...

Juan nagynehezen visszailleszti a jelmezt. Lekapcsolja Qal maradék ketyereit.

JUAN (*Hátrébb lép.*) Hm... Hát észnél vagyunk mi emberek??? (*Felkiabál döbbenetében.*) Hát mi mindent jóra magyarázunk??... Jóságosnak feltételez az összes vallás! Mind! Mind!... (*Elképedve.*) Mekkora koppanunk ha nem vagy jó!!! Mekkora bajunk lesz, ha a teremtő, a világmindenség alkotója gonosz, rossz szándékú!... Úúúú baszd meg!! Iszonyú lenne ha a túlvilágon egy becsületességet, jószívúséget megbüntető isten várna ránk??! (*Döbbenet járkal. Csend.*)

Hirtelen megfordul... Követelően.) Mondd baszd meg, miféle isten vagy?...Mondd!... Na!...

QAL (*Félelmesen hörög, rőfög.*) Hmmm... Hmmm...

JUAN (*Türelmetlenül legyint.*) Ááááá, úgyse mondd!...

QAL (*Igazgatja a sisakot. Feddőleg.*) Juan! Elég volt!

JUAN (*Döbbenet.*) Ostobák vagyunk!! Higgyünk benned vagy ne, ezen vitázunk! Létezel vagy nem, ezen vitázunk!...

Azon meg nem gondolkodunk, jóindulatú vagy, vagy mérhetetlenül rossz szándékú!... (*Szinte torkán akad a szó.*)

Belesápad a gondolatba. Lelassul.) Vagy hogy balfasz vagy!... Egy hihetetlen hatalommal bíró, borzalmas balfasz!...

Qal lassú, fenséges mozdulatokkal igazgatja magát. Rádörög Juanra.

QAL Juaaaaan! (*Megnyom minden egyes szót.*) Azt mondtam elég volt!!!...

Juan dermedten, elgondolkodva járkal az ólban.

QAL (*Kérlelhetetlenül*) Máris összeszeded a holmidat és jössz velem odaátra!

JUAN Szó se lehet róla! (*Sziszeg.*) Elég tebelőled volt baszd meg! Igen! Tebelőled! (*Körbenéz. Gondolkodik.*)

Belevigyorog Qal képébe.) Én húzok innen máris! (*Belelkesül.*) Hihihihíjjj! Csak a por marad utánam!

QAL (*Félelmesen ráfordul.*) Juaaaaan!!! Nem hallottad mit mondtam?

JUAN Mit hőbörögsz?... Nehogy elkezdj megint csipogni!... (*Magyarázóan.*) Igen! Megyek innen!... Végtelen sajnálatomra ezt a nemes helyet el kell hagynom, mert rájöttél hová tüntem előled!... Hidd el, nekem fáj a legjobban!...

(*Nosztalgikusan nézegeti az ólat. Megsimogatja a kerítés léceit.*) Igazán nagy kár... Hm... Dehát hová menjek?

(*Gondolkodik.*) Bazze!... Nincs valami remek, valami isteni ötleted hova menjek előled?

QAL (*Ellentmondást nem tűrően*) Juaaaaan!... Nem mész sehova!!

JUAN Dehogynem. (*Bekiabál az ólba.*) Dimitrij! A maradék kaja a tiétek! Nekem már nem kell egy cipőkanállal se!...

(*Fülel.*) Jó, jó, tudom most nem jöhetsz elő! Legyetek jók tesók! (*Átugrik a disznóól kerítésén*)

QUAL (*Felhörög.*) Juan!... Juaaaaan!! (*Érces hangon, fenségesen.*) Azt mondtam, nem mész sehova!! Velem jössz!! (*Fel akar állni, de az óltető nem engedi. Erőlködik.*)

JUAN Hihihih!... Beleragadtál a teremtményeid szarába!... Tyuhéééjjjj! (*Villámgyorsan futni kezd.*) Arrivederci Amigo!

(*Eltűnik a színről*)

Függöny.

2. FELVONÁS, 1. KÉP.

Kaukázus. 20.század. Jobbra, leghátul, hófedte hegycsúcs. Balra, legelől, birkakarám széle. Ócska és rozoga. Van fedett területe is, derékig ha ér. Koszos birkaprémek borítják és friss birkaszar. Estére jár. A karámban hat birka és kicsi bárányok. A hat birka valójában ember, csak subát viselnek és összegömbölyödve alszanak. A bárányok szaladgálnak. A karám előtt hatalmas darab, kerek sajtok egymáson, apró szargumókkal elborítva. Legelől egy fadézsában juhtúró.

Alkonyi birkabégetés. A távolból Qal érkezik.

QAL (*Semmit sem változott. Bődül egyet.*)

Juan!... Juaaaaaaaaaan!!

JUAN (*Felmordul az álmából. Szaglászni kezd. Észreveszi Qalt. Odaront a karám kerítéséhez négykézláb. Kicsit felemelkedik. Hasonlít egy felegyenesedő birkára. Kitörő örömmel üdvözlí az istent.*) Szevasz Papaaaa! Hogy vagy???...

(*Ahogy Qal közeledik, hüledezni kezd.*) Hogy a Jó Kurva Anyád! Még a Kaukázusba is felmászol? Százharminc évig akarsz élni?

QAL (*Figyelmeztetően.*) Juan! Isten örökké él és az emberfaj örökkön imádja!

JUAN (*Még mindig örül.*) Hihíhi híjjj!... Na abból se lesz semmi!... Gyere! (*A dézsához siet. A földön mozog, mint egy juh. Qal megy utána.*) Egyél juhtúrót!

Qal látványától két összegömbölyödött, subás ember elkezd rémülten nyöszörögni. Szemeik idegesen villognak.

Kimenekülnek a színról

JUAN (*Emeli a túrós dézsát. A surranó juhok irányába int.*) Tegnap csinálta Porfirij Atya! És Szergej Atya segített neki! De most megijedtek tőled!...

QAL (*Fenségesen.*) Nem kérek juhtúrót!

JUAN ...Ők misszionáriusok. A birkapásztorokat tanítják szent énekeket énekelni... Te! Tényleg hallatlanul fontos hogy a birkapásztorok tudjanak két szólamban szenténeket énekelni??

Qal fején kicsap a füst.

JUAN Ne kezd megint!!... Mindenesetre Porfirij Atya korábban hárfaművész volt. (*Elfordít egy koszos birkaprémét. Egy hárfá van mögötte.*) Minden húsvétkor lepucoljuk a hárfáját, lemegy hangversenyezni és az adományokat a szenténekes misszióra fordítja... Biztos van valami értelme...

Qalból még több füst tódul ki.

JUAN (*Mérgesen.*) Hagyd már abba! Bekoszolod a tiszta hegyi levegőt!

QAL Én teremtettem! (*Gőgösen.*) Akkor koszolom be, amikor akarom!

JUAN (*Élesen, Qal képébe.*) Mi is!!... Na! Egyél már juhtúrót! (*Tisztogatja lefelé a dézsáról a birkaszargumókat.*)

Nagyon egészséges!...

QAL Juan! Mondottam, hogy nem eszem!... És miért a juhok prémjét viselik az én misszionáriusaim?

JUAN Papa! Nem hordhatnak itt a szarban reverendát!... És a hegyen kibaszott hideg van!... Nem fázol?

QAL (*Szónokol.*) Juuaan!!... Engem fagy, hóvihar, tornádó, kánikula meg se rezzent! Ezeket az ember számára alkottam meg!

JUAN (*Gúnyosan.*) Mindig tudtam, hogy nagyon rendes vagy...

Juan leteszi a dézsát. A fedett terület felé indul. Ott három, földre telepedett, subás ember maradt, ám ők a jelenetek során meg se moccannak, nem szólnak egy szót se. Nem fontos, hogy élő személyek jelenítsék meg őket.

JUAN (*Befelé haladva.*) Na várj! Bemutatom a többi lakótársamat! (*Útközben megáll Qal előtt. Gyorsan körbetapintja*)

Hihíjjj Papa! Egybe vagy még!! (*Egészen hátra megy. Qal követi a karámba.*) Na. Ez itt Ben-Akazasvili. Százhuszonegy éves. Ő Juszuf Alacsacsian. Százhuszonhárom. Sajnos nem tudnak már beszélni. Egyébként nem akárik! Tudós

emberek!... Juszuf külföldön is elismert matematikus volt valamikor! A híres Johnson-Alacsacsian

differenciálegyenletek megalkotója! Ben kiváló filozófus, tanított egyetemen is, kilencven évvel ezelőtt!... Na ő meg a rangidős! Hasszán dervis! Százhuszonnyolc éves. Lánglelkű Mohamedán Hittérítő volt, ameddig emlékezett rá, milyen

vallású!... Igazán köszönhetnéd őket!

QAL (*Dicsfényt kezd sugározni.*) Áve!

JUAN Hangosabban mert süketek is mint az ágyú!

QAL (*Felbődül.*) Áveeeeeeeee!

JUAN (*Ráordít.*) Héééé! Azt hiszed az Ararat tetején vagyunk? Lavina lesz és te is megdöglesz!... A dicsfényeddel meg nem érsz semmit, mert nemcsak megnémultak és megsüketültek szegények, hanem évek óta semmit se látnak!...

(*Mentegetőzve felemeli a kezét.*) Te csináltad, te csináltad, csak ne szólj egy szót se!..(*Megnézi a matuzsálemeket.*)

Apókák!Az Isten van itt!

Ben-Akazasvili, Alacsacsian, Hasszán dervis nem mozdulnak. Odakinn hangosan felbégetnek a bárányok.

JUAN Baszd meg, neked a bárányaiddal kéne inkább kezdeni valamit!

QAL (*Elégedetten áll az általános bégetésben. Nagy önszeretettel zengedez.*) Az Isten bárányai!

Porfirij és Szergej atya óvatosan előlopóznak a színpad szélén. Lekuporodva, birkabőrbe bújva lapulnak. Menekülésre készen figyelik az istent.

QAL (*Halkabban. Elégedetten.*) Az Isten bárányai...

JUAN (*Az aggastyánokra mutat.*) De ők is!!... Ők is, baszd meg! (*Felindul.*) Mit műveltél velük?... (*Kiabál.*) Muszáj volt belőlük élőhalottat csinálni?

QAL(*Figyelmezteti.*) Juuaan!Szándékaim kifürkészhetetlenek!

JUAN (*Leinti.*) Akar téged kifürkészni a fürkésző cincér!... Még a bűdös szándékaid után is szimatoljak...

QAL (*Felbőg.*) Juuaaan!... Vigyázz!!!

JUAN (*Letorkolja*) Te vigyázz papa! Te vigyázz!... Legalább a saját embereidre! (*Nekiesik.*) Hasszán dervis a te híved volt rohadék!! Neked szentelte mind a százhuszonnyolc évét! Elviselte a bődületes hideget itt, az éhséget, mindent...

QAL (*Ellágyulva.*) Igen... És én szívem egész melegével szeretem érte!...

JUAN (*Ráordít.*) Utáld inkább,de ne vedd el a szeme világát!

QAL (*Nézegeti a birkabőrbe bújt mozdulatlan múmiát.*) És hogyan került ide az én áldozatos életű mohamedánom?

JUAN A kurva kolostora ideparancsolta nyelvtudóskodni! Hasszán dervis negyven évig gyűjtötte itt a nyelvjárások szavait! Sőt! Megírárták vele az első vizigót-tüngüz szótárt is. (*Pimaszul.*) A világon élő tizenkét tüngüz gyerek azóta is ebből tanul vizigótul, a három vizigót pedig tüngüzül. (*Kis szünet.*) Nézegecsd csak rohadék! Nézegecsd!... (*Ráförmed.*) Mit tettél vele?

QAL (*Áhítattal.*) Csodálatosan magas életkort adtam neki...

JUAN Baszhatja! (*Mérgelődik.*) Szerencsétlen öreg!... A juhok nagyobbát szarnak nála!... (*Begorombul.*) Á! Papa, takarodj vissza oda ahonnan jöttél!... Gonosz vagy az emberekkel, rosszindulatú...

Qal teste hatalmas füstbe borul, bip jeleket ad, csipog. Porfirij és Szergej atya nyüszítve elmenekül.

QAL (*Dörög.*) Juuaan! Ez istenkáromlás!... Halálos bűn!...

JUAN Jó, legalább a mennyországodat egyszer és mindenkorra megúszom, ám mostmár csakugyan pusztulj innen!

(*Ráordít.*) Te!! Nem kapnak levegőt a kurva füstötől!!! Jössz onnan! (*Hessegeti a füstöt, tologatja a főistent.*) Baszd

meg, minek ennyi sístergő szar! *(Kapcsolgatja Qal gombjait. Próbálja kitessékélni a karából.)*

QAL *(Az öregeket nézi.)* Juan! Az a két másik matuzsálem mért van itt? Állatként szeretnének élni ők is?

JUAN *(Elképed.)* Ugyan már! Hiú ábránd volna a nekik elérni az állatok színvonalát! Meg se közelítik a birkákat. A birkák látnak, hallanak, és képesek hangot adni. Ők egyiket sem.

QAL *(Felhörög.)* Juan!! Ne legyél pimasz!!... Gúúúúnyolódsz rajtam!

JUAN *(Ideges.)* Mi mást csinálhatnék?...Az ég szerelmére pusztulj már innen!

QAL *(A szavakat megnyomva.)* Hogy! Keveredett! Ide! A két másik matuzsálem!

JUAN Beleundorodtak a lelkükbe, a testükbe, az egész általad alkotott emberi állapotba. Ezenkívül a ritka undorító és utálatos világmindenségbe is, amivel az embert övezed! *(Rámutat az egyik juhra.)* Juszuf kamaszkorában, száztizenegy évvel ezelőtt vette észre mindezt. *(Tapintatosan kifelé tessékeli Qalt. Mellékesként, gyorsan, pimaszul mondja a szöveget.)* Olyan tevékenységet keresett, ami még csak nem is emlékezteti az általad összepancserkodott élővilágra, ezért visszahúzódott a számok szintelen, szagtalan, néma világába. Felköltözött a kopár és kihalt hegyek közé, hogy a lehető legkevesebbet lásson a mesterművedből. A híres Johnson-Alacsacsian differenciálegyenleteket, amelyek nélkül nincs űrhajózás, állítólag a szomszédos juhakolban alkotta meg.

QAL *(Visszafele néz.)* Hm. Nyilván az a filozófus is egy elvont alak...

JUAN *(Qalt terelgeti. Pimasz, gyors szövegmondás.)* Ellenkezőleg. Akazasvili bővérű kalandor volt. Életének százhuszonhárom éve alatt egyaránt volt gyarmatosító és rabszolga, szentséges életű szerzetes és veszedelmes ateista a vatikáni pincékben. Volt kimondhatatlanul gazdag és volt garastalan szegényember. Hol kérlelhetetlen hajadonvédő lett, hol közönséges kurvapécér. *(Sziszegve.)* Alig van ország amelyen ne utazott volna végig és alig van szakma amelynek alapjait ne sajátította volna el. Szédületesen színes életútját végül emlékiratában összegezte, amelynek zárógondolata szerint, az emberi élet szart sem ér.

QAL *(Röfög.)* Höhöhő!... Ehhez kár filozófusnak lenni. Ezt már egy értelmes óvodás is észreveszi. *(Hatalmasan felröhög.)*

JUAN Ne viccelődj rohadék!!.. Te csináltad ilyenre!!!!... *(Tehetetlenül vergődik.)* Jaj papóca! Teljesen kihozol a béketűrésből! *(Tessékeli kifelé Qalt. Újra pimaszra válik.)* Tessék kifele menni innen!... És legyél biztos benne, hogy Akazasvili filozófiája nem egyetlen mondatból áll. Akazasvili tüneményes gondolati építményei a mikro és makrovilágok egészén végigívelnek. *(Belevigyorog Qal képébe.)* Természetesen egy kukkot sem értenél az egészből, ahogy a másik matuzsálem matematikájából se.

Qal testén kigyulladnak a fények. Bip hangokat bocsát ki.

JUAN Na tessék! *(Ideges lesz a csinadrattától.)* Okés! Okés! Ha kikapcsolod a hülye ketyeréidet a lényegét elmondom! *(Gombokat nyomogat. Vezeti kifelé Qalt. Pimaszul magyaráz.)* Nos. Ha tudni kívánod Alacsacsian és Akazasvili életösszegezése egyaránt értékelméleti negációhoz vezettek. Am lényeges különbség, hogy az előző á priori, az utóbbi pedig á posteriori úton jutott ugyanarra a végeredményre. Remélem világos papa, örülök az ismereteid gyarapodásának, most pedig menj innen a picsába.

QAL *(Fenyegetően szembefordul.)* Juaaaan!.. Sehova se megyek! Te jössz velem!

JUAN Menjén a bánatos bús lófasz veled!... Öt percig is nehéz elviselni!...

QAL *(Vészjóslóan.)* Azt mondtam velem jössz!... *(Istenként dörög.)* Nem hallottad?!... Juan!!! Isten ellen semmit sem tehetsz! *(Juan felé indul.)*

JUAN *(Hátrébb lép.)* Rohadéééék!!... Utolsó rohadééék!!... Vigyed Hasszán dervist! Százhuszonnyolc éve vágyakozik már utánad!

QAL *(Keményen.)* Érted jöttem! Pakolj!... Hozhatod a hárfádat is!

JUAN *(Megdöbbenve.)* Mi történt? Kamarazenét akarsz velem játszani?... *(Ráront.)* Te!!! Az a Porfirij atyáé!!!

(Gúnyosan.) Ha hárfá nincs, pénz sincs a misszióra... A birkapásztoraidd hamisan fognak énekelni és mindössze egyetlen szólamban...

QAL *(Bölcsen.)* Ami a szívükben van, az számít!!

JUAN Mi a lőtúrónak akkor a misszió?...

QAL Juan!! Itt kizárólag én kérdezek!!

JUAN Jó! Akkor kizárólag te is válaszolsz! *(Hirtelen magára eszmél. Lerogy a karám kerítésére. Kezébe temeti az arcát.)* Jaj papa!...Elég volt!... Csak gúnyolódok és pimaszkodok itt! Teljesen kivetkőzöm az embervoltomból!

QAL *(Győzelmesen.)* Ezt akartad! Ezt akartad! Juan!

JUAN A rohadt életbe! Elment az önuralmam! Legutóbb már filozófiai műszavakat is mondtam!... *(Feláll. Lesöpri a ruháját.)* Pedig hidd el, amúgy igazán jól alakul minden! Kezdek bebutulni és olyan lenni mint egy juh. Képzeld tegnapelőtt a talaj feletti friss fűből már egész sokat sikerült megennem! Néhány keserű fűfélést még elég nehéz elviselni! De reménykedem!

QAL *(Elképedve megszólal.)* Legelni fogsz??

JUAN Igen!... Miért?... Te nem szoktál?... Egyszer kipróbálhatnád pedig, miket műveltetsz az élőlényekkel!... A fű különben vitamindús. És itt csak juhtúró van és sajt!... *(Bizalmasan Qalhoz hajol. Suttogva.)* Figyujj! Nincs kedved lehajolni? Megtapasztalni hogy legelni milyen!... *(Szünet. Qal nem mozdul.)* Rohadt gazember! Éppen megtapasztalhatnád mást is! Lehetnél tőkehal például a cápa szájában! *(Qalra néz. Qal lámpái kigyulladnak.)* Jó! Nyugi!

Látom fogytán a te önuralmad is... Bazze az enyém már nagyon elment.

QAL *(Rendíthetetlenül.)* Az a filozófus minek jött ide? Azt még nem mondtad!

JUAN Igazán rájöhettél volna!... Ő viláगतazóként tényleg fenéki gitapasztalta miféle életlehetőségeket adtál az embernek, miféle mindennapi emberi sors vár rá, és igyekezett elmenekülni előle a világ végére.

QAL *(Elgondolkodva röfög.)* Hmmm... Micsoda kényes, finnyás alakok ezek.

JUAN A finnyáságukról csak annyit, itt élnek a juhszarban negyven éve.

QAL A többiek bezzeg boldogok, elégedettek a mindennapi élettel! Éldegélnek szépen!! Gyarapodnak!...

Vasárnaponként a templomban dicsérik meg munkámat!

JUAN Papa!! Akaszvilinek és Alacsacsiannak sose volt problémája senki világnézetével és vallásával. Sohase tanították, hogy bárkinek be kellene költöznie a juhakolba. Méltatlan személyem se mondott ilyesmit soha. Kedves engedelmeddel én nem az emberiség szószólója vagyok, csupán elbaszott élőlényeid egyike, akinek végtelenül elege van a személyedből is, az alkotásodból is, és úgy undorodik mindkettőtől mint varjú a rohadt töktől. Remélem felfogod végre, eltakarodsz innen, én pedig zavartalanul élhetem immár a juhok csendes mindennapjait.

QAL *(Érzelmesen, kicsit együtt érzően.)* Juan! Sohasem lehet belőled igazi juh.

JUAN Igen, én is nagyon szomorú vagyok miatta... De tudod, birkák módjára azért még élhetek! Szerencsére alakul! Képzeld elkezdtem bégetni tanulni! *(Kérkedve.)* És tegnap három kisbárány többször is odakocogott mellém olyan jól ment! *(Bizalmasan.)* Te! Figyu! A legelést tényleg ki kéne próbálnod azért! *(Kérlelően.)* Na! Haverságból!... Na... Hajolj le... Legelj picit...

QAL *(Gondolkodik.)* Uhm... Nem tudnék... *(Elnézést kérően.)* Nem tudnék lehajolni... *(Hangot váltva.)* Dehát Juan! Legelni és juhakolban üldögelni minden egyes nap!... Ez borzasztó unalmas élet ám!...

JUAN Nagyon tévedsz! *(Gyűlölködve, bele Qal képébe.)* Szoktam például kacérkodni az anyajuhokkal. *(Kicsit halkabban.)* Nézz! Nézz oda! Ugye hogy az a picit sárgásabb szőrű anyajuh egész csini? Amál a neve! *(Ízlelgetve.)* Amál, Amálka, Amália. Amelie franciásan... Ugye szép neve van?

Qal lassú fejmozdulatokkal, döbentően figyelni hol Juant, hol a juhok. Óvatosan közelebb lépdelnek. Csend. Némi feszültség.

JUAN Na?... *(Kémszerűen Qal arcát.)* Neked tetszik?... Hm?...

QAL *(Figyelmeztetően.)* Juan! Nekem minden egyes teremtményem tetszik!

JUAN Jó. *(Elébe áll.)* De Amállal azért ne szemezgess! Szépen kérlek!

QAL *(Lekezelően.)* Juan! Nem kívánok Amállal szemezgetni.

JUAN Na azért!... *(Észreveszi az égen a csillagokat.)* Bazze!!... Odanézz...

Kis szünet. Qal busa fejét felemeli az égre.

JUAN Lassan feljönnek a csillagok!... Mondd, nem akarsz hazamenni aludni???

QAL Nem... *(Nézi a csillagokat.)* Olyan szép este van.

JUAN *(Beletörődve.)* Na jó bazze... Gyere, leülünk ide...

Juan leül a karám kerítésére. Qal a kerítést nézegeti.

JUAN Gyere nyugodtan... Nem ragad... Van kedvenc csillagod?

QAL *(Leül. Nézi az eget.)* Nincs. Nekem mindegyik egyformán kedves!... *(Juan felé fordul. Lirai hangulatban.)* Juan!...

Hm... Bacce? Így mondd?

JUAN Bacce!

QAL Bacce? Ja! Szóval, bazze, tinektek is van alkotóerőtök. Nincs kedvetek teremteni valami jót?... Hm?...

JUAN Jót?... *(Elképedve.)* Mi??? Emberek???... Mire gondolsz?

QAL Mi lenne ha feltételeznénk, hogy külön világot tudtok csinálni mint én?... Hm?... Gondoltam már rá, a jövőben átadom nektek az alkotást.

JUAN *(Barátságosabban, szinte gyengéden.)* Ugyan már!... Bazzemazze eszedbe ne jusson!!...

QAL Várj! Elkezdtek klónozni. Génekkal is tudtok manipulálni... Van fantáziátok! Óriási fantáziátok!... Naaa!... *(Hízeleg.)* Nem lehetetlen, hogy ti találtok ki engem is!...

JUAN *(Nyugtalanul.)* Mi a lőtúrón jár az eszed?...

QAL Bacce, annyit panaszkodsz az elrontott élővilágra... Alakítsátok kicsit át génmanipulációval! *(Tűnődve)* Ha gondoljátok, javítsatok rajta! Szívesen kijelölöm az emberfajt erre a munkára...

JUAN *(Felpattan.)* Micsoda????!!!... Hogy képzeled!! Azt hiszed, hogy a tökéletlen, porszemnyi ember erre alkalmas?... Tudod mekkora iszonyat szabadulna itt el?... Van fogalmad róla?!!... *(Visszaül.)* Na nem! Keress inkább egy alien-t erre. Egy nálunk erkölcsileg színvonalasabb galaktikalakót! Ha egyáltalán csináltál ilyet...

QAL *(Barátkozva. Bizalmasan.)* Juan!! Tirátok gondoltam!!

JUAN *(Felüvölt.)* Megőrültél????!!!... *(Bemenekül a karámba.)* Elment a maradék eszed????!!!...

Qal bemegy a karámba Juan után. Juan felpattan az öltetőre.

QAL *(Békésen. Kérlelően.)* Juan!... Én jót akarok...

JUAN *(Az ől tetejéről. Dühösen.)* Na idefigyelj! Még mindig nem érted miért nem akarok ember maradni??!!... Mert erkölcsileg se vagyunk alkalmasak semmire! Végiggazemberkedtük a történelmünket. Háborút hoztunk háborúra. Népeket irtottunk egymás után. Igazságos társadalmakat képzelünk el szebbnél szebben, ám a megvalósításukat minden esetben elbasszuk! Erre te ránk biznád az élővilág átalakítását!... Bazze, nem vagy már picit szenilis?... *(Szünet.)* Na visszavonultam! *(Leugrik. Betakarózik a birkaprémbe a hideg ellen.)* Elég a testemből, elég a lelkemből, kurvára elég a velem született silány erkölcsi adottságokból is, úgyhogy szépen éldegélek valamelyik jobban sikerült élőlényed módján!... *(Letelepedik az aggastyánok mellé. A karám irányába néz.)* Ezek a juhok egész szimpatikusak. Elvegetálok közöttük amíg el nem pusztulok!... Beeeeeeee!

A karámban felbéget néhány juh.

JUAN *(Lelkesen.)* Hallod! Hallod!!!... Ugye egész jól csinálom már!... Egész sokan válaszoltak!... Papa! Nem bégetnél te is egy picit? A szózataid ugyanis olyan unalmasak...

QAL *(Türelmesen.)* Juan! Menjünk ki innen!

JUAN Nem megyek!... Hú bazze! *(Áhítatosan körülnéz.)* Hogy milyen jó szaga van egy juhakolnak így estefelé! És milyen puha és meleg a prémjük! Mennyire veszélytelenek és ártalmatlanok!... Bazze! Ezek még az újszülöttjeiket se zabálják meg!... *(Bizalmasan.)* Papóca! Komolyan mondom! Gratulálok!

QAL *(Kezdi elveszteni a türelmét.)* Juuaan! Ne csúfolódj!!... Gyere kifelé!

JUAN Komolyan beszéltem! Tuti hogy jobban sikerült élőlények nálunk!...

QAL Juan! Isten legsikerültebb lénye, a teremtés koronája az ember!

JUAN (*Begorombul.*) Miiiii???... Papa te tényleg szenilis vagy már!... (*Feláll.*) A teremtés koronájaaaaa???... Lófaszt!! Egy afáziasúrírtmény... Tudod mi az afázia papóca?... (*Qalra pillant.*) Képességihiány!... Jobban hall a denevér nálunk, különbül lát a sas nálunk, jobban szagol a vizsla, a róka, a menyét... Úgyhogy ne koronázzgass itt minket!... Nem beszélve, hogy mindössze öt érzékszervet adtál csak nekünk és azok is csapnivalóak! Mellé egy olyan megbízhatatlan valamit mint a gondolkodás!... Na most ezekkel a silány szarokkal volna muszáj eligazodnunk az utálatos és rideg világmindenségben!

QAL (*Fölkényesen.*) Nem is megy az! Nem is megy! Juan!...

JUAN (*Rászól.*) Ne gúnyolódj gazember!... (*Kirobban.*) Hát képességihiányos fogyatékosoknak kellett megcsinálni minket?! Bazze, ha teremtettél volna alien-eket is, az adottságaink alapján már rég egysejtűnek néztek volna minket!... Na! Elég belőled! Menj innen! Nem bírom hogy folyton utánam mászol, amikor esetleg nem is létezel!

Qal hatalmas füstöket bocsát ki, villog, csipog. Nagyon felindul. A birkák felbégetnek. A karámban beindul a nyüzsgés.

JUAN Jó papa... Jó... Hallgass már!... Mindenkit felébresztesz! Gyere menjünk ki innen! (*Tereli kifelé az istent.*)

Kikapcsolgatja a gombjait. Nyugtatgatja.) Okés! Okés! Kizárni nem lehet a létezésedet.

QAL (*Dühösen hörög.*) Kizárni???... Amikor itt állok előtted?!!...

JUAN Ennek a fasz szememnek higgyek?? Amit ha létezel, te pancserkodtál össze???... (*Lehiggad.*) Jó! Kizárni csak a karámból foglak, hogy ne pöföj az apókák orra alá, ám mostmár valóban masírozz el innen légy szíves!... Nem hallottad?!... Különbén én megyek el papa! Komolyan beszélek ám!...

QAL Juan!! Nem mész sehova!...Azonnal tisztázni fogom a dolgomat veled.

JUAN Idehallgass! Ha létezel, ha nem, én éppen a kommunikálást szeretném már megszüntetni veled vagy akármilyen istenséggel!... (*Lelkesen.*) Bazze! Tudod milyen istent szeretnék én? Akivel lehetetlen kommunikálni! Sőt! Aki lehetetlen lenne hogy az eszünkbe jusson! Így végre csendesen éldegélnénk a magunk erejéből!

QAL (*Felindul. Fenyegetően gurgulázik.*) Juuaan! Két isten nincs!

JUAN (*Lelegyinti.*) Jaj dehogynem! Annyi volt már eddig is papa ahány szemtelen veréb a játszótéren!

QAL (*Retorikusan.*) Egyedül én vagyok az isten!

JUAN Jó. Akkor veled nem kéne többet szóba állni!... (*Cinkosan.*) Lehet te is jobban járnál ám!... (*Kérlelően.*) Naaa!... Hadd beszéljek rá! Nem fordulunk többé feléd, se félelemmel, se imával, se reménnyel, se rettegéssel! Békében leszel és békében lesz tőled végre az emberi nem is!... (*Izgatottan.*) Hú bazze! De fasza lenne egy Vadonat Új Világ, ahol soha senkinek eszébe nem jutsz, maximum mint öreg ócskaság az emberiség csecsemőkorából!... (*Végignéz Qal külsején.*) Figyujj! Öltél magadra újabb alakot! Legyél a civilizációs folyamat hulladéka az emberiség szemétdombján!

Qal a darab folyamán most gorombul be a legjobban. Dőlnek belőle a füstgomolyagok. Lámpáit is szinte elfedik. A misszionáriusok az ólban rémülten szűkülnek.

QAL (*Bömböl.*) Juuaaan!! Mit mondtál?!... Mit merészeltél mondani?!... (*Eltaszítja Juant aki a gombjait nyomogatná vissza.*) Hozzám ne érij! Elég belőled nyomorult! Meg fogom a hatalmamot ismertetni veled!... Azonnal velem jössz!...

JUAN (*Leinti.*) Hallgass már papa!... Dehogy megyek! (*Az ólra pillant. Ráüvölt a füstökádó Qalra.*) Te!! Hagyod abba! Hagyod abba rögtön!... Porfirij atya nyüzsit a rémülettől!...

QAL (*Továbbra is bömböl.*) Azonnal velem jössz!... Azt mondtam, azonnal!... (*Vészjóslóan.*) Juuaaan!!!!!

JUAN Fogd be már a pofád!... Kapcsold le a füstölődet!... Bazze! Akkora a füstöd, hogy nem is látsz tőle!...

Qal a hatalmas füstfelhőben tehetetlenül toporog. Nem lát.

JUAN (*Észreveszi Qal tehetetlenségét.*) Huhú! Baszd meg! Ez az!...Ez aaaaaaaaz!! (*Gyorsan az akol felé fordul. Int a misszionáriusoknak.*) Tesókáim! Jók legyetek! Tyuhééééjjjj!... (*Qal felé.*) Te is vigyázz magadra papa!... (*Villámgyorsan futni kezd. Messziről visszazól.*) Arrivederci Amigóóóóó!

Függöny.

2. FELVONÁS, 2. KÉP.

Végtelen hómező.Sötét éjszaka.Süvít a szél.A hófúvásos lejtőn Qal érkezik.

QAL (*Próbálja túlkiabálni a szelet.*) Juan! Juuaan!! Hol vagy?

Juuaaaaaan!!!!... Hova bújtál már megint!... Itt hideg van, megfagyhatsz!... Fúj a szél!... (*Könyörgőre fogja.*) Gyere inkább a mennyországba!... (*Megáll. Tisztítja a havat magáról. Lassan tovább lépdel.*) Juuaan!!... Hallasz?... (*Csend.*) Hát! Tényleg borzalmas egy élőlény az ember!... Ez is miket művel!... Egyre több ilyen alak van ráadásul!... (*Megáll. Körülnéz.*) Na! Jó kis helyre jutottam! Az Alpok északi oldala! Joseph Torma, a cseh író a századfordulón ide jött ki, hogy megszűnjön végre ember lenni és szép csendesen elpusztuljon. Majd a többiek, híres képzőművészek, építészek. Sorban egymás után! Azok se akartak emberként élni. Hm. Silány és szörnyű élőlénynek gondolták az embert... (*Elgondolkodik.*) Mennyire furcsa figurák voltak! A legkevésbé saját magukat tudták komolyan venni! Szépen kísértáltak a havasok közé és engedték magukat megfagyni...

Csendesedik a szél. Qal felnéz.

QAL Juuaan!!... Hol vagy?... Jó, tudom hogy te nem csinálsz ilyet!... Neked állatként élni még mindig jobb mint sehogy!... (*Tovább botorkál. Keserűen nézelődik közben.*) Juuaan!!...Na! Ne tűnj már el állandóan!... (*Megáll.*) Juuaaan! Mi lesz velem nélküled?... Mi lesz velem nélkületek???... Mi???... Ez nem jut az eszedbe?

Hirtelen heves széllelkések. Hó söpör végig a színpadon

QAL (*Morgolódba tovább halad a szélben.*) Hm... Majdcsak lesz valami... (*Önérzetesen.*) Juuaan!! Olyan nagyon azért ne aggódj miattam!... Isten előbb vagy utóbb csak megtalálja magának a megértő, jóindulatú híveit!... Addig mocorgok egy csomó ember agyában amíg egyszer csak azon nem veszik észre magukat, nini, már imádkoznak is! Némi kis jövőm azért van ám még!... Hm... Itt hagyott ez a semmirekellő! (*Felbődül.*) Juuaan!!... Hol vagy??...

Közben lecsendesülnek a szellőkésék. Áttetsző lesz a levegő, látni csillagokat is néha. Qal az ég irányába ordít. Mondatait a hegyek nagyon enyhén visszhangozzák.

QAL Juuaan!!!... Ne légy kifürkészhetetlen! Ne takard a titkaidat előlem!... (Hangot vált. Újra morgolódvá rőfög magában.) Hmmm... Nyugi... Nyugi... A végén még elkezdek itt imádkozni neki... (Megáll.) Hmmm... Várjunk csak! (Megemeli a fejét. Jószívuén Tetszene a bocsánatkérő ima neked, mi? Örülnél, mi?... Boldog lennél egy kicsit, mi?... Igaz, kis haverom?!.. Hmmm... Egye fene!... Úgyis olyan szép imáitok vannak...

Újabb szélroham. Qal rá se ránt. Beletérdel a hóba. Tombolnak a havas szellőkésék. Qal imára kulcsolja a kezét. A fejét a lejtő teteje felé emeli. Csupán hangfoszlányokat hallani az imájából a süvítő szélben. A szöveg érthetetlen... A szellőkésék gyorsan elmúlnak. Halálos csend lesz. Qal mondatai immár elemi erővel visszhangozódnak.

QAL ...És bocsásd meg az én vétkeimet, mindent, amit elkövettem ellened...

QAL VISSZHANGJA ...És bocsásd meg az én vétkeimet, mindent, amit elkövettem ellened...

Szellőkésék. Qal további mondatait újra elnyomja a szél.

QAL (Lassan befejezi az imát. Áhítatosan feláll.) Látod Juan!!!... Isten Jósága kimeríthetetlen! Most is örömet szerzett neked!... (Továbbhalad a süvítő szélben.) Juan! Mostmár elég volt!! Idejössz!!!... (Mennydörög.) Azt mondtam, idejössz!... (Csend.) Nem hallottad?!!!!... Nem hallottad Juan?! (A testéből füstfelhők csapnak elő.) Hmmm... Jobb lesz kikapcsolni.... Nem látok tőle rendesen... (Gombokat nyomogat magán. Idétlenül forog. A hátán lévő gombokat nehezen éri el.) Juan! Gyere!! Segíts!!!... (Nagynehezen kikapcsolja az összes gombot.) Hmmm. Ennek hiába beszélek... A szellőkésék elhalnak. Qal továbbindul.

QAL Látod Juan milyen vagy?! (Kiabálva.) Látod hogy milyen vagy?!... (Magában.) Persze hogy látja... Ezért nem akar emberként élni...(Megáll. Tanácstalanul körbenéz.) Juuaan!... Meddig ordibáljak még utánad?!!!!... Gyere már elő!!

(Gyengéden.) Na!... Amigó!!!... Hol vagy?... (Lehiggad.)

Na jó. Megyek akkor tovább és szépen megkereslek. (Elindul.)

Újabb szélroham. Qal halad lassan előre, ám egyre inkább úgy üvölt mint aki a vesztét érzi. Süvít a szél.

QAL Juuaaan!!!... Juuaaan!!!... (Kétségbeesetten. Mintha az élete múlna rajta.) Juuaaaaaaaaaaaaa!!!

Függöny.